

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky

Ota Fischer

Une remarque sur l'article de M. A. Guldberg: »On discontinuous frequency functions and statistical series«

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky, Vol. 64 (1935), No. 6, 204--205

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/123631>

Terms of use:

© Union of Czech Mathematicians and Physicists, 1935

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

O selekčních tabulkách v invalidním pojištění.

Jar. Bulina, Praha.

V úvodu poukazuje přednášející na v poslední době stále se četněji vyskytující snahy po zjednodušení pojistněmatematických hodnot. V souhlase s tímto snažením byla na př. na posledním římském kongresu aktuárů diskutována možnost zkrácení doby trvání selekce. Přednášející zabývá se pak možností zjednodušit selekční tabulky invalidů. Uvádí, že selekci, t. j. zvýšenou výluku ze stavu invalidů v prvních letech trvání výplaty důchodů způsobuje v podstatě dvojí druh chorob: 1. nemoce s akutním průběhem vedoucí v několika málo letech ke smrti; 2. onemocnění a různá oslabení tělesných a duševních sil, která způsobují pouze dočasnu invaliditu, kde po krátké době dochází k reaktivaci.

Přednášející pak na základě statistických zkušeností dovozuje, že výluka invalidů postižených některou z uvedených 2 skupin nemocí (t. zv. invalidů „selekčních“) je nezávislá na stáří důchodce a závisí pouze na době trvání výplaty, výluka ostatních invalidů („neselekčních“) děje se pak podle tabulky ultimátní.

Přednášející vytváří dále nový pojem „míry selekce s_x , definované jako díl osob, u nichž invalidita byla způsobena „selekční“ chorobou, ze všech invalidů vzniklých ve stáří (x). Hodnota invalidního důchodu napadlého ve stáří (x) je pak

$$a_{[x]}^i = (1 - s_x) a_x^i + s_x a_0^i,$$

kde a_0^i představuje hodnotu právě napadlého důchodu „selekčního“ invalidy. Přednášející odvozuje dále zjednodušené vzorce pro $a_{[x]+i}^v$,

$A_{x|y}^i$ a vztah mezi selekční agregátní hodnotou invalidního důchodu. Použitelnost této nové metody, vhodné zvláště při zpracování malých statistických kolektivů, prokazuje přednášející na materiálu švédského národního pojištění (1925—28) a na materiálu československého hornického pojištění (1927—31).

Une remarque sur l'article de M. A. Guldberg: »On discontinuous frequency functions and statistical series.«

Dr. Ota Fischer, Praha.

Dans l'article cité, M. A. Guldberg déduit d'équations aux différences finies des quatre fonctions de fréquence (binomial, de Poisson, de Pascal et hypergéométrique) tantôt des formules pour les moments complets même incomplets de ces fonctions, tantôt des critères si on peut représenter le collectif donné par une de ces fonctions. On peut trouver des résultats analogues même pour la loi de Polya.

On a par exemple pour le moment m_n une formule récurrente

$$m_{n+1} = h \left[m_n + \binom{n}{1} m_{n-1} + \binom{n}{2} m_{n-2} + \dots + \binom{n}{1} m_1 + m_0 \right] \\ + d \left[\binom{n}{1} m_n + \binom{n}{2} m_{n-1} + \dots + \binom{n}{1} m_2 + m_1 \right]$$

et pour le moment incomplet ιm_n la formule

$$\iota m_{n+1} = (1 + d) t^{n+1} f(t) + h \left[\iota m_n + \binom{n}{1} \iota m_{n-1} + \binom{n}{2} \iota m_{n-2} + \dots \right. \\ \left. \dots + \binom{n}{1} \iota m_1 + \iota m_0 \right] \\ + d \left[\binom{n}{1} \iota m_n + \binom{n}{2} \iota m_{n-1} + \dots + \binom{n}{1} \iota m_2 + \iota m_1 \right],$$

où

$$m_0 = f(t) \cdot F\left(1, \frac{h}{d} + t, t + 1, -\frac{d}{1+d}\right).$$

On peut aussi déduire des critères pour décider si l'on peut représenter le collectif donné par la loi de Polya.

Odvození ortogonálních polynomů ze zákona Polyova.

Dr. Ota Fischer, Praha.

E. Hildebrand v práci „System's of Polynomials connected with the Charlier's Expansions and the Pearson's differential and difference Equation“ v Annals of Mathematical Statistics 1931 ukázal, že lze frekvenční křivky s nespojitým argumentem zobecnit analogicky jako Romanovsky zobecnil křivky Pearsonovy a odvoditi z nich polynomy analogických vlastností jako polynomy získané Romanovskym. V tomto referátě aplikují metodu Hildebrandovu na zákon Polyův.

Nechť frekvenční funkce $f(x)$ definovaná pro $x = \alpha, \alpha + 1, \dots, x = \beta$ není identicky rovna nule a nechť splňuje diferenční rovnici

$$\Delta f(x) = \frac{N(x)}{D(x)} f(x), \quad (1)$$

kde $N(x)$ je polynom prvého, $D(x)$ druhého stupně, pak funkce $p_n(x)$, $n = 0, 1, 2, \dots$

$$p_n(x) = \frac{1}{f(x)} \Delta^n [D^{(n)}(x-1) f(x)] \quad (2)$$

je polynom n -tého stupně.

$$D^{(n)}(x-1) = D(x-1) \cdot D(x-2) \cdot D(x-3) \dots D(x-n).$$